

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin İş Bulma Kaygı Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi

Meltem BAYRAM^{1A} Özkan YANKIN^{1B} Ali Fahri HAFIZOĞLU^{2C}

Ali BÜYÜK^{3D} Nil Sevil AYDIN^{4E} Meliha GÖÇMEN^{5F}

¹ İhsan Zakiroğlu Ortaokulu KARAMAN

² T. Emlak Bankası Ataşehir Ortaokulu İSTANBUL

³ Hüseyin Saim Ekim Ortaokulu İSTANBUL

⁴ Kartal Anadolu Lisesi İSTANBUL

⁵ Karaman İmam Hatip Lisesi KARAMAN

Address Correspondence to Meltem BAYRAM: e-mail: meltembayram@hotmail.com

A:Orcid ID:0009-0003-2021--2203 B:Orcid ID: 0009-0000-3772-8650 C:Orcid ID: 0009-0009-7405-6588

D:Orcid ID: 00009-0000-5383-156X E:Orcid ID: 0009-0004-8852-7188 F:Orcid ID: 00009-0004-7467-0274

Özet

Badminton, iki veya dört kişinin oynadığı tüy topu yere düşürmeme ve karşılıklı vuruş esaslı file üzerinde oynanan olimpiik bir spordur. Bu çalışmada elit seviye katılım açısından badminton sporundaki antrenör-sporcu ilişkisi incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu çalışmaya 79 milli takım sporcusu (40 kadın ve 39 erkek) ve 2 erkek milli takım antrenörü gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada antrenör-sporcu ilişkisi envanteri (CART-Q), (Jowett ve Ntoumanis, 2004) veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Envanterin Türk kültürüne uyarlanması Altıntaş, Çetinkalp ve Aşçı (2012) tarafından yapılmıştır. Bulgulara göre elit seviye badminton sporcuları antrenör-sporcu ilişkisi envanterinin üç alt boyutunda da yüksek değerlere sahip oldukları belirlenmiştir. Antrenörlük bakış açısında ise, antrenörler kendi sporcularının ona güvendiği kadar antrenör sporcularına güvenmediği belirlendi. Sonuç olarak, Elit seviye badminton antrenör-sporcu ilişkisi çoğunlukla antrenör odaklı ve sporcular antrenörleriyle antrenmanın sadece bazı bölümlerinde konuşma fırsatı bulabilmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Badminton, Antrenör-sporcu ilişkisi, Elit spor ortamı

Coach-Athlete Relationship on Elite Level Badminton Context

Abstract

Badminton is the olympic sport that two or four person play mutual with shuttlecock which should not fall into place and play over the net. The purpose of this study was to examine coach-athlete relationship on elite level badminton context. Participants were 79 (40 female and 39 male) elite level badminton athletes. Data were collected with coach-athlete relationship questionnaire (CART-Q) developed by Jowett and Ntoumanis (2004). This questionnaire is translated to Turkish context by Altıntaş, Çetinkalp and Aşçı (2012). Results showed that elite level badminton athletes had very high score on three sub-domains of CART-Q. Coaches, by the way, stated not rely on their athletes while athletes stated they did. As a conclusion, elite level badminton coach-athlete relationship mostly coach-oriented and athletes can sometimes speak freely with their coaches during training period.

Keywords: Badminton, Coach-Athlete Relationship, Elite Level Sport Context

GİRİŞ

Badminton 421 km/s ile dünyanın en hızlı sporu olarak Kabul edilmektedir (Huynh ve Bedford, 2011). Hızlı değişimler, teknolojik gelişmelerden dolayı badminton da teknik ile ilgili gereksinimler artmakta ve badminton hızlı bir değişim göstermektedir. Bazı değişimlere yeni skor sistemi olarak setlerin 21 sayı üzerinden oynanması, değiştirilen sıralama sistemi, daha fazla sayıda uluslararası düzeyde yarışmaların olması (örneğin süper seriler), yarışmacı sporcuların gereksinimi olan hızda artış ve daha karmaşık yarışma kuralları örnek olarak verilebilir (Gülmez, 2007). Rekreatyonel ve gelişimsel açıdan badminton sporunun öğretimi dünya genelinde popülerliği artmıştır (Huynh ve Bedford, 2011). Diğer sporlar gibi badminton da elit seviyedeki sporcular için önceki yıllara göre daha fazla fiziksel ve mental gereksinim bulunmaktadır. Badminton en hızlı raket spordur ve elit seviyede performans gösterebilmek için daha hızlı olabilmek, tekniklerin uygulanmasında daha hızlı olmak ve sporcuların fiziksel kondisyonlarını sürekli olarak yüksek seviyede tutmak gerekmektedir (Gülmez, 2007). Bu arada badminton sporuna eğitsel açıdan bakıldığında araştırmacılar ve antrenörler için ilgi çekicidir. Sadece çocukların temel motorik becerilerinin geliştiriyor olması değil, ayrıca engelli çocukların badminton sporuyla eğitilebilir ve tedavi edilebilir olması nedeniyle araştırmalarda sıklıkla tercih edilen bir spordur (Huynh ve Bedford, 2011).

Antrenörlük, çevresel faktörlerin değiştiği ve etkilediği dinamik bir yapıdadır (Jowett ve Carter, 2006). Antrenörlük yeterliği, antrenörlüğün çevresel durumlarını anlaması için kolay bir durum değildir. Bu durumu anlaşılır hale getirebilmek için alan yazında farklı şemalar oluşturulmuştur (Cote ve Gilbert, 2009; Lyle, 2002; Trudel ve Gilbert, 2006). Örneğin, Trudel ve Gilbert (2006) yaptığı çalışmada sınıflama sistemi önermişlerdir. Antrenör ve sporcuları anlayabilmek için antrenörlük ortamı rekreatyonel antrenörlük, gelişimsel antrenörlük ve performans (elit) antrenörlük olmak üzere 3 alt boyuttan oluşan şema oluşturulmuştur. Lyle (2002) antrenörlüğü ikiye ayırmıştır, a) katılım antrenörlüğü, antrenörlük sürecinde yarışma vurgusunun yapılmadığı antrenörlük, ve b) performans antrenörlüğü: yarışma vurgusunun çok fazla yapıldığı antrenörlüktür. Cote ve Gilbert (2009) ise alan yazındaki Lyle (2002)'nin antrenörlük ortamı tavsiyesini kullanarak antrenörlük ortamını katılım ve performans antrenörlüğü olarak iki bölümde incelemiştir. Ayrıca çalışmalarında sporun performans gereksinimi ve sporcuların gelişim

seviyesi iki önemli değişken olması nedeniyle Lyle (2002)'in kategorizasyonunu 4'e çıkarmıştır. Bu kategoriler: a) Çocuklar için katılım antrenörlüğü (seçim yılları), b) Genç yetişkin ve yetişkinler için katılım antrenörlüğü (rekreatyon yılları), c) Genç yetişkinler için performans antrenörlüğü (özelleşme yılları), ve d) Daha ileri yaştaki genç yetişkin ve yetişkinler için performans antrenörlüğü (yatırım yılları) olarak sınıflandırılmıştır (Cote ve Gilbert, 2009).

Spor kavramındaki kişiler arası ilişkiler önemlidir ve bu ilişkilerin başında antrenör ve sporcu arasında ilişki gelmektedir. Antrenör- sporcu ilişkisi antrenörler ve sporcular arasındaki duyguların, düşüncelerin ve davranışların karşılıklı ve amaçlı olması anlamını taşımaktadır (Jowett ve Carter, 2006). Yapılan çalışmalar antrenör-sporcu ilişkisinin kişilerarası doyum ve başarılı performans açılarından başarılı olmak için hayati öneme sahip olduğunu vurgulamaktadır (Butler, 1997; Salminen ve Liukkonen, 1996; Smith ve Smoll, 1996).

Her antrenör ve sporcu arasında onlara özgü özel bir iliki vardır. İlişki, iki insanın duyguları, düşünceleri ve davranışlarının karşılıklı ve amaçlı kişilerarası bağlılık durumları olarak tanımlanmaktadır. İlişkinin bu kapsamı, ilişkinin önemli bileşenlerini açıklar ve antrenör ve sporcu arasındaki ilişkinin boyutunu tasvir eder. Bu karşılıklı özel oluşturulan yapı, antrenör-sporcu ilişkisinin araştırılmasını kolaylaştırmak için kavramsal bir model ile detaylı açıklanabilir (Jowett ve Carter, 2006; Smith ve Smoll, 1996).

Spor branşları takım ya da bireysel olmak üzere iki farklı bölüme ayrılmaktadır. Bu çalışma özelinde bireysel sporlar detaylı incelenmektedir. Masa tenisi, tenis, cimnastik, atletizm ve tenis gibi bireysel sporlarda ilişki bire bir temelinde olacak şekilde planlanır. Bu doğrultuda antrenör her sporcusuyla ayrı ayrı ilgilenir. Aslında, bireysel sporların antrenörleri, sporcularının tüm açılardan yani her yönleriyle bire bir ilgilendiği görülmektedir. Bireysel sporlardaki dinamikler takım sporlarındaki dinamiklerden oldukça fazladır (Bloom vd., 1998).

Alan yazın incelendiğinde farklı alanlarda antrenör-sporcu ilişkisi (Keskin vd., 2018; Taşgın, Çabıtcı ve Konar, 2022; Tolukan ve Akyel, 2019) incelenmiş olsa da bireysel sporlarda elit seviyede antrenör-sporcu ilişkisi inceleyen çalışma sayısı yeterli değildir. Bu çalışmanın amacı elit seviyede antrenör-sporcu ilişkisinin incelenmesidir. Çalışmanın araştırma soruları: a) Badminton sporundaki elit seviyede antrenör-sporcu ilişkisi

hangi düzeydedir?, b) Bu spordaki etkileşim nasıl meydana gelmektedir?

YÖNTEM

Katılımcılar

Bu çalışmaya 79 milli takım sporcusu (40 kadın ve 39 erkek) gönüllü olarak katılmıştır. Katılan sporcuların yaş ortalaması 15-25 (\bar{X} =17.30, S_s = 2.18) yıl olarak belirlenmiştir. Sporcuların badminton sporundaki deneyimleri 7-14 (\bar{X} =10.22, S_s = 3.46) olarak tespit edilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Antrenör- Sporcu İlişkisi Envanteri: Antrenör-sporcu ilişkisi envanteri (CART-Q), Jowett ve arkadaşları tarafından geliştirilmiş ve bu çalışma için tercih edilmiştir (Jowett ve Ntoumanis, 2004). Bu envanter, antrenör-sporcu ilişkisinin niteliğini meta algılama ve doğrudan inceleme açısından değerlendirmektedir. Bu envanter 11 maddeden oluşmaktadır. Envanter 1'den 7'ye doğru yani kesinlikle katılmıyorumdan kesinlikle katılıyorumda doğru likert tipi bir envanteredir. Bu envanter, yakınlık alt boyutunda 4 madde (madde 3, 5, 8 ve 9), bağlılık alt boyutunda 3 madde (madde 1, 2 ve 6) ve tamamlayıcılık alt boyutunda 4 madde (madde 4, 7, 10 ve 11), toplamda 11 maddeden oluşmaktadır. Belirtilen envanter maddelerinin içerik geçerliği için kanıt olarak antrenörler, spor psikologları ve akademisyenlerden oluşan uzman grubun oturumu gösterilebilir. Ölçüt geçerliliği için envanterin alt boyutları olan yakınlık, bağlılık ve tamamlayıcılık alt boyutları arasındaki güçlü ilişki ve algılanan performans ve doyum gösterilebilir. Envanterin bulgularına göre envanterin 3+1 C kavramsallaştırılması açısından iyi bir model indeksine sahip olduğu söylenebilir. Bulgulara göre RCFI (doğrudan = .95 and meta = .97), NNFI (doğrudan = .94 and meta = .96) ve RMSEA (doğrudan = .07 and meta = .07) olarak belirlenmiş ve tüm değerlerin iyi bir model için gerekli kriterleri sağladığı görülmüştür (Jowett, 2009). Envanterin Türk kültürüne uyarlanması çalışması Altıntaş vd. (2012) tarafından yapılmıştır. Altıntaş vd. (2012), Türk kültürüne uyarlanan Antrenör-sporcu ilişkisi envanterinin (CART-Q) geçerli ve güvenilir bir envanter olduğunu göstermişlerdir. Bu çalışmada ayrıca antrenör-sporcu ilişkisinin antrenör algısı boyutunu ölçmek için antrenör-sporcu ilişkisi envanteri antrenör versiyonu da kullanılmıştır.

Veri Toplama Süreci

Çalışma verileri pandemi süreci öncesinde yapılan 2022-2023 sezonu Türkiye'de düzenlenen elit sporcuların yer aldığı iki turnuvadan veriler toplanmıştır. Çalışma öncesi antrenör ve sporculardan gerekli izinler alınmıştır. Çalışmaya katılanlara envanterin herhangi bir aşamasında çalışmadan ayrılacakları ayrıntılarıyla açıklanmıştır. Verilerin tamamı toplandıktan sonra önce Excel programına girilmiş, daha sonra da SPSS 26.0 istatistik programına veriler aktarılmıştır.

Veri Analizi

Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik ve tek yönlü ANOVA analizleri kullanılmıştır. ANOVA analizi öncesinde normal dağılım kontrol edilmiştir. Verilerin normal dağılım aralığı olan +2.0 ile -2.0 aralığında olduğu belirlenmiştir (Tabachnick ve Fidell, 2007). İkinci varsayım olarak homojen dağılım varsayımı kontrol edilmiştir. Varsayımın sağlanabilmesi için değerlerin anlamlı çıkmaması gerekmektedir. Bu doğrultuda alt boyutların tamamı anlamlılık değerine sahip değildir ve homojenlik varsayımı sağlanmıştır (Tabachnick ve Fidell, 2007). Varsayımlar kontrol edildikten sonra parametrik testlerden olan ANOVA analizinin yapılması uygun bulunmuştur.

BULGULAR

Tanımlayıcı Bulgular

Tablo 1. Sporcuların ortalama antrenör-sporcu ilişkisi alt boyutları ortalaması ve standart

Yakınlık	Bağlılık		Tamamlayıcılık		
	Ss	\bar{X}	Ss	\bar{X}	Ss
6.65	.91	6.17	.69	6.24	1.28

Çalışmaya katılan sporcuların antrenörleri ile ilişkisi alt boyutlarının oldukça yüksek olduğu görülmektedir. Elde edilen bulgular çalışmaya katılan sporcuların kendilerini antrenörlerine bağlı, yakın ve antrenörlerinin onları tamamladığını düşünmektedirler.

Tablo 2. Katılımcıların Cinsiyete göre ANOVA Tablosu

	sd	X2	F	p	
Yakınlık	Gruplar arası	1	2.43	1.61	.21
	Grup içi	74	1.50		
	Toplam	75			
Bağlılık	Gruplar arası	1	17.05	21.47	.00
	Grup içi	74	.80		
	Toplam	75			
Tamamlayıcılık	Gruplar arası	1	1.60	1.14	.29
	Grup içi	74	1.40		
	Toplam	75			

ANOVA bulgularına göre katılımcıların bağlılık düzeyi cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılaşmıştır ($F(1, 74)=21.47, p<.05$). Bonferonni takip testine göre kadın sporcuların antrenörlerine bağlılıkları erkek sporculara göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Tablo 2'ye göre antrenör-sporcu ilişkisi alt boyutlarından yakınlık ($(1, 74)=1.61, p>.05$) ve tamamlayıcılık ($(1, 74)=1.14, p>.05$) ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı farklılık belirlenmemiştir ($p>.05$).

TARTIŞMA

Elit seviyede badminton ortamında antrenör-sporcu ilişkisinin incelenmesini amaçlayan bu çalışmada, sporcuların antrenörleri ile olan ilişkilerini yüksek olarak tanımladıkları görülmüştür. Çalışmada veri toplanan antrenörlerin her ikisi de sporcularıyla ilişkilerinin üst düzeyde olduğunu belirtmiştir. Ancak çalışmaya katılan sadece bir antrenörün antrenör-sporcu ilişkisi envanterinde (CART-Q) yanıtladığı ve görüşmede belirttiği konuları gerçek antrenman ortamında uyguladığı görülmüştür.

Spor ortamında antrenör-sporcu ilişkisi inceleyen çalışmalarda sporcuların bu ilişkiyi yüksek olarak tanımladığı alan yazında benzer çalışmalar mevcuttur (Avcı vd., 2018; Jowett & Ntoumanis, 2004; Keskin, vd., 2018; Selağzı & Çepikkurt, 2015). Keskin ve arkadaşları (2018) yaptıkları çalışmada lise spor takımlarında antrenör-sporcu ilişkisini incelemişlerdir. Çalışmaya göre sporcular antrenörleri ile ilişkilerini yüksek olarak tanımlamışlardır. Bir diğer çalışmada Avcı ve arkadaşları (2018), voleybol antrenman ortamında antrenör-sporcu ilişkisini incelemiştir. Çalışmaya göre antrenör-sporcu ilişkisini yüksek olması aralarındaki iletişimin güçlü olmasından kaynaklandığı belirlenmiştir. Benzer yüksek antrenör ve sporcu ilişkisi yakın zamanda Taşğın vd. (2022)

tarafından da tespit edilmiştir. Çalışmada Elit Muay-Thai sporunda antrenör-sporcu ilişkisi incelenmiş ve alan yazındaki bulgularla paralellik elde edilmiştir.

Alan yazın incelendiğinde cinsiyet değişkeni antrenör-sporcu ilişkisi için önemli bir değişken olarak görülmektedir (Molinero vd., 2006; Ramazanoğlu, 2018). Çalışmamızda Elit badmintoncularda cinsiyet değişkenine göre farklılık incelenmiş ve bağlılık alt boyutunda anlamlı farklılık belirlenmiştir. Bulgulara göre kadın sporcuların antrenörlerine bağlılıkları erkek sporculara göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Benzer sonuçlar alan yazında görülmektedir (Keskin vd., 2018; Merdan ve Aşçı, 2021; Ramazanoğlu, 2018; Yücel, 2010). Örneğin, Keskin ve arkadaşları (2018) yaptıkları çalışmada lise spor takımlarında spor yapan öğrenci ve antrenörlerin antrenör-sporcu ilişkisinin incelenmesi amaçlamışlardır. Araştırma sonucunda cinsiyet açısından istatistiksel farklılık belirlenmiştir. Diğer bir örnek olarak Yücel (2010), 232 güreş sporcusu ile antrenör-sporcu ilişkisini incelemiştir. Çalışma sonucunda güreş branşında antrenör-sporcu ilişkisinden cinsiyet kavramının önemli bir değişken olduğu belirlenmiştir.

Antrenör-sporcu ilişkisinin farklı spor ortamlarında inceleyen bazı çalışmalarda cinsiyet değişkeni farklılık göstermemektedir (Çoban, 2019; Karademir ve Türkçapar, 2016; Savcı ve Abakay, 2017; Selağzı ve Çepikkurt, 2015; Taşğın vd., 2022). Örneğin, Selağzı ve Çepikkurt, (2015), üniversitede spor ile ilgilenen 75 öğrencilerde antrenör-sporcu ilişkisini incelemişlerdir. Çalışma sonucunda üniversitede spor ile ilgilenen öğrencilerde antrenör-sporcu ilişkisinde cinsiyet değişkeninin etkili olmadığı tespit edilmiştir. Diğer çalışmada, Çoban (2019), hentbol 1. liginde antrenör-sporcu ilişkisini incelemiştir. Çalışmaya 378 (171 kadın ve 207 erkek) hentbol sporcusu katılmıştır. Çalışma sonucunda cinsiyet açısından hentbol 1. lig sporcularından cinsiyet değişkeninin farklılaşmadığı belirlenmiştir. Çalışmamız ile farklı sonuçların elde edilmiş olmasının nedenleri; a) Farklı spor ortamlarında antrenör-sporcu ilişkisinin değişkenlik göstermesi, b) Farklı örneklem sayılarına sahip olmak, ve c) Farklı yaş gruplarından veri toplanmış olması, gösterilebilir.

Sonuç olarak, Elit Badminton sporunda antrenör-sporcu ilişkisinin yüksek olduğu belirlenmiştir. Sporcuların antrenörlerine karşı güvenlerinin, saygılarının ve bağlılıklarının yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca Elit Badminton'da cinsiyetin antrenör-sporcu ilişkisinde önemli bir değişken olduğu görülmektedir. Kadın

sporcuların antrenörlerine erkek sporculara göre daha fazla bağlı oldukları belirlenmiştir.

Gelecek çalışmalarda antrenör-sporcu ilişkisinin farklı spor ortamlarında incelenmesi önerilmektedir. Ayrıca farklı bağımsız değişkenlerin antrenör-sporcu ilişkisi üzerine etkisinin incelenmesi alan yazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- Altıntaş, A., Çetinkalp, Z., & Aşçı, H. (2012). Antrenör-sporcu ilişkisinin değerlendirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 23(3), 119-128.
- Avcı, K.S., Çepikkurt, F., & Kale, E.K. (2018). Examination of the relationship between coach-athlete communication levels and perceived motivational climate for volleyball players. *Universal Journal of Educational Research*, 6(2), 346-353.
- Bloom, G. A., Durand-Bush, N., Schinke, R. J., & Salmela, J. H. (1998). The importance of mentoring in the development of coaches and athletes. *International Journal of Sport Psychology*, 29, 267-281.
- Butler, J. (1997). *The psychic life of power: Theories in subjection*. Stanford University Press.
- Côté, J., & Gilbert, W. (2009). An integrative definition of coaching effectiveness and expertise. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 4(3), 307-323.
- Çoban, M. S. (2019). Antrenör-sporcu ilişkisini etkileyen faktörler (Türkiye hentbol 1. lig örneği) (Master's thesis, İstanbul Gelişim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü).
- Gülmez, İ. (2007). *Badminton öğretimi*. Ankara: Badminton Federasyonu Yayınları.
- Huyñh, M. V., & Bedford, A. (2011). Evaluating a computer based skills acquisition trainer to classify badminton players. *Journal of sports science & medicine*, 10(3), 528-533.
- Jowett, S., (2009). Validating Coach-Athlete Relationship Measures with the Nomological Network, *Measurement in Physical Education and Exercise Science*
- Jowett, S. & Carter D. C.,(2006). Perceptions of empathic accuracy and assumed similarity in the coach-athlete relationship. *British Journal of Social Psychology*
- Jowett,S., and Ntoumanis, N., (2004). The Coach - Athlete Relationship Questionnaire (CART - Q): Development and Initial Validation, *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*, 14, 245-257.
- Karademir, T., & Türkçapar, Ü. (2016). Bireysel ve takım sporcularında iletişim becerilerinin incelenmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 18(4), 67-80.
- Keskin, A., Özdemir, A., Tunç, A. A., & Devrilmez, E. (2018). Lise spor takımlarında antrenör-sporcu ilişkisinin incelenmesi. *Sportive*, 1(1), 1-11.
- Lyle, J. (2002). *Sports coaching concepts: A framework for coaches' behaviour*. London: Routledge.
- Merdan, H. E., & Aşçı, F. H. (2021). Optimal performans duygudurumu, zihinsel dayanıklılık, takım sargınlığı ve antrenör sporcu ilişkisinin yordayıcısı olarak mizah tarzı: Adolesan sporcular üzerine çalışma. *Spor Bilimleri Dergisi*, 32(1), 20-37.
- Moliner, O., Salguero, A., Tuero, C., Alvarez, E., & Márquez, S. (2006). Dropout reasons in young spanish athletes: relationship to gender, type of sport and level of competition. *Journal of sport behavior*, 29(3).
- Ramazanoglu, F. (2018). Investigation of relationship between coach and athlete in terms of different variables. *Universal Journal of Educational Research*, 6(7), 1431-1436.
- Salminen, S., & Liukkonen, J. (1996). Coach-athlete relationship and coaching behavior in training sessions. *International Journal of Sport Psychology*, 27(1), 59-67.
- Savcı, D.Ü., & Abakay, U. (2017). Examination of trainer communication skills perceived by athletes according to sport fields. *European journal of education studies*, 11(3), 581-591.
- Selağzı, S., & Çepikkurt, F. (2015). Antrenör ve sporcu iletişim düzeylerinin belirlenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 11-18.
- Smith, R. E., & Smoll, F. L. (1996). Psychosocial interventions in youth sport.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Experimental designs using ANOVA*. Belmont, CA: Thomson/Brooks/Cole.
- Taşkın, Ö., Çabıtcı, M., Konar, N. (2022) Elit seviye Muay Thai sporunda antrenör-sporcu ilişkisinin incelenmesi. *Sportive*, 5(2), 48-54 52
- Tolukan, E., & Akyel, Y. (2019). Futbolda antrenör-sporcu ilişkisi ve sürekli sportif kendine güven üzerine bir araştırma. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 17(1), 103-112.
- Trudel, P., & Gilbert, W. (2006). Coaching and coach education. *Handbook of physical education*, 516-539.
- Yücel, M. G. (2010). Antrenör-sporcu ilişkisini etkileyen faktörler (Güreş Örneği) (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.